

Spašeni Krvlju

“Neka uzmu krvi i poškrope oba dovratnika i nadvratnik kuće u kojoj se bude blagovalo.”

2. Mojsijeva 12:7

Dok ulazimo u proljetne mjesece ožujak i travanj, kršćani iz svih dijelova svijeta okupit će se kako bi odali poseban spomen na smrt i uskrsnuće našeg Gospodina Isusa Krista. Otprilike u isto vrijeme, Židovi će se također okupiti kako bi proslavili blagdan Pashe.

Svaka skupina koristi svoje kalendare i dugogodišnje tradicije kako bi odredila točno vrijeme za slavljenje ovih vjerskih prigoda. Ponekad ovi događaji mogu biti u razmaku od nekoliko dana, a ponekad i nekoliko tjedana. Prema biblijskom zapisu, izraelsko pashalno janje klano je 14. dana njihova mjeseca Abiba, kasnije nazvanog Nisan. (5. Mojsijeva 16: 1; Nehemija 2: 1) To odgovara našim mjesecima, ožujku ili travnju, ovisno o godini.

Iako i kršćani i Židovi slave ove važne događaje u ovo doba godine, malo tko razaznaje pravo značenje i značaj Isusove smrti i uskrsnuća, koji je umro kao Spasitelj ljudskog stvorenja bolesnog grijehom. Malo tko također razaznaje puno značenje židovske Pashe. Apostol Petar objasnio je da je većina slijepa

za cijenjenje dubokih Božjih stvari. „ Doista, po spoznaji njega, koji nas pozva slavom svojom i krepošću, božanska nas je snaga njegova obdarila svime za život i pobožnost. ... A tko toga nema, slijep je, kratkovidan; zaboravio je da je očišćen od svojih prijašnjih grijeha.“ — 2. Petrova 1: 3, 9

Božje upute

U vrijeme kada je zapisan naš istaknuti odlomak iz Svetog pisma, izraelski narod bio je u ropstvu u Egiptu. Kad je došlo pravo vrijeme, Bog je naredio Izraelcima da krvlju zaklanog pashalnog janjeta poškrope „oba dovratnika i nadvratnike kuća“. Također im je rečeno da ispeku janje i jedu ga s beskvasnim kruhom i gorkim zeljem. (2. Mojsijeva 12: 8) Ukupno značenje ovog teksta također pruža druge važne detalje i vidokruge u vezi s Božjim posebnim uputama Izraelcima.

Čitamo: „JAHVE reče Mojsiju i Aronu u zemlji egipatskoj: ‘Ovaj mjesec neka vam bude početak mjesecima; neka vam bude prvi mjesec u godini. Ovo objavite svoj zajednici izraelskoj: Desetog dana ovoga mjeseca neka svatko za obitelj pribavi jedno živinče. Tako, jedno na obitelj. Ako je obitelj premalena da ga potroši, neka se ona priključi svome susjedu, najbližoj kući, prema broju osoba. Podijelite živinče prema tome koliko koja osoba može pojesti. Živinče neka bude bez mane, od jedne godine i muško. Možete izabrati bilo janje bilo kozle. Čuvajte ga do četrnaestoga dana ovoga mjeseca. A onda neka ga sva izraelska zajednica zakolje kad se spusti suton.’”—2. Mojsijeva 12: 1-6

Zaklano janje

Ove izričite upute sadrže veliku količinu znakovite simbolike. Na primjer, spominjanje „zemlje egipatske“ ukazuje na Sotoninu trenutnu vlast nad zemljom i njezinim ljudima. „U onima kojima bog ovoga svijeta [Sotona] oslijepi pameti nevjerničke da ne zasvijetli svjetlost evanđelja slave Krista koji je slika Božja.“ — 2. Korinćanima 4: 4

„Početak mjeseci“ je osnova za izračunavanje točnog dana kada se trebala slaviti Pasha. Mladi mjesec najbliži proljetnoj ravnodnevnicu označavao je početak prvog židovskog mjeseca, Abiba. Žrtveno janje trebalo je biti odabrano „desetog dana“ prvog mjeseca. To je ukazivalo na Isusov budući dolazak u Jeruzalem kao „Jaganjca Božjega, koji odnosi grijeh svijeta“, i u ispunjenju Zaharijinog proročanstva. (Matej 21: 1-9; Ivan 1: 29; Zaharija 9: 9) Nadalje, uzimajući u obzir izvješće u 12. poglavlju 2. Mojsijeve, janje je trebalo biti jednogodišnji mužjak i bez mane. To je ilustriralo Isusovo savršenstvo kao budućeg besprijekornog „Jaganjca Božjega“. (1. Petrova 1: 19) Pashalno janje zatim je zaklano „četrnaestog dana istog mjeseca“ i jelo se iste noći. Pashalni blagdan, koji se naziva i „blagdan beskvasnih kruhova“, počinjao je sljedeći dan i trajao sedam dana.—2. Mojsijeva 12: 15-17

Prvorođenci—pod krvlju

Nadalje u ovim uputama, čitamo: „Te ću, naime, noći ja proći egipatskom zemljom i pobiti sve prvorođence u zemlji egipatskoj – i čovjeka i životinju. Ja, JAHVE, kaznit ću i sva egipatska božanstva. Krv neka označuje kuće u kojima vi budete. Gdje god spazim krv, proći ću vas; tako ćete vi izbjeći biču zatornomu

kad se oborim na zemlju egipatsku. Taj dan neka vam bude spomen-dan. Slavite ga kao blagdan u čast JAHVI. Svetkujte ga po trajnoj uredbi od koljena do koljena.“ —2. Mojsijeva 12: 12-14

U ovim stihovima spominje se prolazak kroz egipatsku zemlju „noću“. To oslikava tamnu noć grijeha i smrti kroz koju Božji narod prolazi od Pedesetnice. (Kološanima 1: 13; 1. Petrova 2: 9) „Prvorođenci“ prikazuju „crkvu prvorođenih, koji su zapisani na nebu“. Oni su pod krvlju Jaganjčevom i nastoje imati udio u nebeskoj mijeni Kristova kraljevstva.—Hebrejima 12: 23

Prvorođenci Izraelovi kasnije su zamijenjeni za cijelo pleme Levijevaca, koje se smatralo Božjim. „JAHVE reče Mojsiju: ‘Ja, evo, uzimam Levijevce između Izraelaca namjesto svih prvorođenaca – onih koji otvaraju materinju utrobu kod Izraelaca. Moji su, dakle, Levijevci! Meni, naime, pripada svaki prvorođenac. Onoga dana kad sam pobio sve prvence u zemlji egipatskoj, sebi sam posvetio sve prvorođence u Izraelu – i od ljudi i od stoke. Oni su moji. Ja sam JAHVE’”—Brojevi 3: 11-13

Spomendan ili sjećanje

Krv simbolizira život, a kada je pashalno janje zaklano, predstavljala je žrtvovani život. (3. Mojsijeva 17: 11) Krv žrtvovanog janjeta zatim je korištena u skladu s božanskom voljom kako bi predstavljala dragocjenu krv našeg Gospodina Isusa koja će se mnogo stoljeća kasnije primijeniti u ime ljudske obitelji bolesne grijehom. Žrtvena krv našeg Gospodina jedino je sredstvo kojim se možemo spasiti od smrtne kazne koja je izrečena Adamu i Evi zbog njihove neposlušnosti Božjem zakonu.—1.

Petrova 1: 18. 19; Otkrivenje 1: 5

Bog je naredio izraelskom narodu da pamte određeno vrijeme ovog događaja i da ga svake godine obilježavaju kao uspomenu. Rekao je: „Taj dan neka vam bude spomen-dan.“ (2. Mojsijeva 12: 14) Ovo služi kao prikaz većeg Spomendana kojeg je Isus uspostavio kada su se on i njegovi učenici okupili u gornjoj sobi. U to vrijeme, zamolio ih je da podijele kruh, za koji je rekao da predstavlja njegovo tijelo, i čašu, koja je predstavljala njegovu žrtvenu krv. Zatim im je rekao: „Ovo činite meni na spomen.“ (1. Korinćanima 11: 23-26) Nekoliko sati kasnije umro je za grijehе svijeta.

Citirajući Lukin izvještaj, čitamo: „I [Isus] uze kruh, zahvali, razlomi i dade im [učenicima] govoreći: ‘Ovo je tijelo moje koje se za vas predaje. Ovo činite meni na spomen.’ Tako i čašu, pošto večeraše, govoreći: ‘Ova čaša novi je Savez u mojoj krvi koja se za vas proljeva.’”—Luka 22: 19, 20

Pošasti

Kad je Božji sat vjekova otkucao, označio je vrijeme za oslobođenje Izraelaca iz egipatskog ropstva. Njihovo dugo očekivano oslobođenje je stiglo. Međutim, faraon i njegovi gospodari nisu bili voljni osloboditi ih. Odbili su pustiti Izraelce da odu u obećanu zemlju Kanaan. Jednu za drugom, Gospodin je slao razne pošasti na egipatski narod, ali im je dao olakšanje kada je njihov faraon tražio milost i davao obećanja koja nije namjeravao ispuniti. Vidi 2. Mojsijevu, poglavlja 7-10.

Konačno, Božji sluga Mojsije najavio je desetu i posljednju pošast. Velika nesreća zadesit će

prvorođence u svakoj egipatskoj obitelji i svi će umrijeti u jednoj noći. U domovima najskromnijih seljaka, kao i u faraonovoj palači, diljem Egipta zavladat će velika žalost i oni će rado pustiti Izraelce.—2. Mojsijeva 11: 1-8

Vjerno Mojsijevoj objavi: „O ponoći JAHVE pobije sve prvorođence po zemlji egipatskoj: od prvorođenca faraonova, koji je imao sjediti na prijestolju, do prvorođenca sužnja u tamnici, a tako i sve prvine od stoke. Noću ustane faraon, on pa svi njegovi dvorani i svi Egipćani, jer se strašan jauk razlijegao Egiptom: ne bijaše kuće u kojoj nije ležao mrtvac. Faraon pozva u noći Mojsija i Arona te im reče: ‘Ustajte i odlazite od moga naroda i vi i vaši Izraelci! Idite! Ođajte štovanje JAHVI, kako ste tražili. Pokupite svoju i sitnu i krupnu stoku, kako ste zahtijevali: idite pa i mene blagoslovite!’ Egipćani nagonili narod da brže ide iz zemlje, ‘jer izgibosmo svi’, govorahu oni.“—2. Mojsijeva 12: 29-33

Spremni za putovanje

U 2. Mojsijevoj, poglavljima 7-10, navodi se da su prve tri pošasti bile zajedničke svima u egipatskoj zemlji, uključujući i područje u kojem su živjeli Izraelci. Međutim, sljedećih šest pošasti pogodilo je samo područja koja su naseljavali Egipćani. Deseta i posljednja pošast proglašena je zajedničkom cijeloj egipatskoj zemlji, uključujući i dio dodijeljen Izraelcima, koji su bili pod krvlju.

Međutim, Izraelcima je bilo naloženo da pokažu svoju vjeru i poslušnost Božjoj volji tako što će prinijeti žrtveno janje čijom krvlju treba poškropiti nadvratak i dovratnike svojih vrata, a meso pojesti iste noći, s gorkim zeljem i beskvasnim kruhom. Imali

su punu vjeru da zbog janjeće krvi na nadvratnicima i dovratnicima svojih domova, ostajući "pod krvlju", neće sudjelovati u nesreći kada Bog udari smrću prvorodence Egipta. Oni koji su jeli janje čekali su sa štapom u ruci i opasani za putovanje, očekujući da će Bog natjerati Egipćane da ih puste.—2. Mojsijeva 12: 7-13

Značajke zakona

Izraelcima je bilo zapovijedeno da se svake godine sjećaju i slave ovaj blagdan Pashe koji im je Bog dao preko Mojsija. Bio je to jedan od njihovih najvećih narodnih spomendana, a Židovi u svim dijelovima svijeta ga još uvijek slave kao pokazatelj mjere svojeg poštovanja prema značenju ovog drevnog običaja.

Mnoge značajke Mojsijevog zakona bile su božanski osmišljene kako bi nagovijestile razne blagoslove koji će se izliti na sve obitelji na zemlji u Božje određeno vrijeme i pravilnim redoslijedom. U slučaju proslave Pashe, smrt janjeta nagovijestila je Isusovu smrt kao savršenog čovjeka. Škropljenje krvlju janjeta simboliziralo je pripisivanje zasluga Isusove otkupne žrtve klasi preminulih tijekom ove noći grijeha i smrti. Kao što je bio slučaj s Izraelcima, upravo je ta klasa „prvorodjenih“ prva imala dobrobit od prolivene krvi janjeta. (1. Ivanova 1: 7; Efežanima 1: 3-7) Blago onima čije oči vjere vide da je Isus doista bio Jaganjac Božji. Pomoću Isusove krvi omogućeno je poništavanje Adamovog grijeha plaćanjem Adamove kazne, kazne u kojoj je cijeli svijet izgubio Božju naklonost i došao pod božansku kaznu smrti.

Kako bi se ovo prokletstvo smrti i popratne muke

tuge i boli mogli ukloniti, nužno je osigurati zadovoljštinu pravde. Kao što Sveto pismo kaže: „Dakle, grijeh jednoga [Adama] – svim ljudima na osudu, tako i pravednost Jednoga [Isusa] – svim ljudima na opravdanje, na život!“—Rimljanima 5: 18

Prvine

Potaknut Božjim Duhom Svetim, Ivan Objavitelj je napisao: „I vidjeh: gle, Jaganjac stoji na gori Sionu, a s njime sto četrdeset i četiri tisuće – na čelima im napisano ime njegovo i ime Oca njegova! I začujem s neba glas, kao šum voda mnogih i tutnjavu silna groma; glas taj koji začuh bijaše kao glas citraša što sviraju na citrama. Pjevali su pjesmu novu pred prijestoljem i pred četiri bića i pred starješinama. Nitko ne mogaše naučiti te pjesme doli one sto četrdeset i četiri tisuće – otkupljeni sa zemlje. Ti se ne okaljaše sa ženama, djevcu su! Oni prate Jaganjca kamo god pođe. Otkupljeni su od ljudi kao prvine Bogu i Jaganjcu.“—Otkrivenje 14: 1-4

Ove nadahnute Božje riječi ukazuju na proslavljenog Krista, glavu i tijelo, kao „prvine Bogu i Jaganjcu“. To nagoviješta da će biti i „naknadnih plodova“ u konačnom planu i svrsi našeg voljenog Nebeskog Oca. To je doista tako. Božja je namjera bila spasiti svu djecu Izraelovu, ne samo prvorodence. Kao narod, oni su predstavljali cijelu ljudsku obitelj, kojoj će se dati prilika da se uskladi s Bogom i da im se daruje vječni život u budućoj obećanoj zemlji - obnovljenoj savršenoj Zemlji.

Tako je Gospodin preko Mojsija čudesno oslobodio cijeli izraelski narod. Vodio ih je prolazom preko Crvenog mora koji je za njih posebno pripremila božanska sila koja je upravljala vjetrovima i plimom.

(2. Mojsijeva 14: 21-30) Niti jedan Izraelac nije ostavljen. Ovaj divan događaj prikazuje konačno oslobođenje cijelog svijeta od Sotonine moći. Svima će biti dana prilika da se usklade s pravednim zakonima koji će biti uspostavljeni pod upravom Kristove buduće vladavine nad zemljom. Zaista, možemo ponoviti riječi koje je napisao apostol Pavao kada je rekao da je Krist Isus onaj „koji sebe samoga dade kao otkup za sve. To je u svoje vrijeme dano svjedočanstvo.”—1. Timoteju 2: 6

Dva ispunjenja

Izbavljenje od smrti ovisilo je o tome hoće li prvorodenci Izraela ostati pod krvlju janjeta kada ih Božji anđeo smrti prođe. Oni su bili jedini koji su bili pod krvlju i koji su bili podložni smrti. Svi su bili izbačeni te noći kao što je prikazano u slici Pashe. Kao takvi, prvorodenci Izraela bili su neposredni uživateli škropljenja krvlju janjeta.

Tijekom ovog kršćanskog doba, Isusovi sljedbenici su također pod krvlju. Prihvatili su zaslugu Isusove krvi i pod njezinom su zaštitom. (1. Ivanova 1: 7) Pozvani su unaprijed od svijeta. Otvorile su im se oči razumijevanja za spoznaju njihovog stanja grijeha i ropstva te potrebe za oslobođenjem. (Efežanima 1: 18) Odgovorili su na čudesnu Božju milost i predstavili mu svoje živote u potpunom posvećenju. (Rimljanima 12: 1) Zbog svoje vjere u prolivenu krv „Jaganjca Božjega“, imaju zajedništvo s „Ocem i Sinom njegovim Isusom Kristom“.—1. Ivanova 1: 3

Apostol Pavao objašnjava da posvećenje u sadašnjem dobu označava krštenje u Isusovu smrt. „Ili zar ne znate: koji smo god kršteni u Krista Isusa, u smrt smo njegovu kršteni. Krštenjem smo dakle

zajedno s njime ukopani u smrt da kao što Krist slavom Očevom bî uskrišen od mrtvih, i mi tako hodimo u novosti života. Ako smo doista s njime srasli po sličnosti smrti njegovoj, očito ćemo srasti i po sličnosti njegovu uskrsnuću.“—Rimljanima 6: 3-5

Od najveće je važnosti da oni koji su predali svoje živote Bogu ostanu pod dragocjenom krvlju škropljenja. Izlazak iz ovog stanja milosti značio bi zanemarivanje milosrđa našeg voljenog Nebeskog Oca. To bi značilo da ne cijene njegovu dobrotu ili svoj udio u spasonosnoj moći Isusove krvi. „Jer ako svojevoljno griješimo pošto primismo spoznanje istine, nema više žrtve za grijehe.“—Hebrejima 10: 26

Oslobođenje cijelog svijeta

Članovi „crkve prvorodenaca“ primili su zaslugu Isusove krvi prije svijeta. Krist „uđe u samo nebo: da se sada pojavi pred licem Božjim za nas.“ (Hebrejima 9: 24) Kada crkva bude potpuna, zasluga ili vrijednost krvi našeg Spasitelja postat će dostupna cijeloj ljudskoj obitelji. Isus je rekao: „Ja sam pastir dobri i poznajem svoje i mene poznaju moje, kao što mene poznaje Otac i ja poznajem Oca i život svoj polažem za ovce. Imam i drugih ovaca, koje nisu iz ovog ovčinjaka. I njih treba da dovedem i glas će moj čuti i bit će jedno stado, jedan pastir.“—Ivan 10: 14-16

Druga velika blagodat koja se dogodila u egipatskoj zemlji bilo je oslobođenje cijelog izraelskog naroda kada ih je Mojsije poveo preko Crvenog mora. Ovaj osobit događaj prikazuje konačni oporavak cijele ljudske rase od ropstva grijeha i smrti. Obećani blagoslovi bit će dostupni svijetu pod uspostavom

Kristovog kraljevstva i uvjetima Novog saveza. (Jeremija 31: 31-34) U to vrijeme, svima koji žele slijediti pravednost i slušati većeg Mojsija - našeg Gospodina Isusa - bit će dodijeljena životna prava koja su izgubljena zbog Adamovog grijeha.—5. Mojsijeva 18: 15-19; Djela apostolska 3: 20-25

Duga noć grijeha i smrti proći će i doći će slavno jutro oslobođenja. (Psalmi 30: 5) Krist, glava i tijelo, povest će i osloboditi sav Izrael, sav Božji narod. U to vrijeme svi će razumijeti i radosno poštovati, slaviti i pokoravati se Božjoj volji.—Djela apostolska 15: 16, 17; Rimljanima 11: 26-36

Krist, naša Pasha

Kad je apostol Pavao pisao braći u Korintu, rekao im je: „Očistite stari kvasac da budete novo tijesto, kao što i jeste beskvasni jer već je žrtvovana Pasha naša, Krist. Zato svetkujmo, ne sa starim kvascem ni s kvascem zloće i pakosti, nego s beskvasnim kruhovima čistoće i istine.“—1. Korinćanima 5: 7, 8

U ovom odlomku iz Svetog pisma, apostol se obraćao „crkvi prvorodenaca“ čija su imena zapisana na nebu. (Hebrejima 12: 23) Opominjao ih je da se očiste od svakog grijeha i nepravde, što je predstavljeno kvascem zlobe i bezakonja. Umjesto toga, trebali su tražiti pravednost i istinu, što je prikazano jedenjem beskvasnog kruha.

Jedući simbolično janje, prisvajamo Kristove zasluge za sebe. Također se „zaodjevamo“ u Krista koliko god možemo, čime se preobražavamo u njegovu slavnu sliku i karakter. (Rimljanima 12: 2; 13: 14; Galaćanima 3: 27) Hranimo se njime baš kao što su se Židovi hranili pashalnim janjetom. Gorko zelje,

koje je pomagalo i raspirivalo doslovne apetite Izraelaca, bilo je prikaz naših gorkih iskustava i kušnji. Ono nam je dano kako bismo odvikli svoje naklonosti od zemaljskih stvari i daje nam sve veći apetit da se hranimo janjetom i beskvasnim kruhom Istine.

U svijetu nemamo „trajna grada“. Umjesto toga, kao stranci i putnici, idemo sa štapom u ruci i opasani za putovanje u nebeski Kanaan. (Hebrejima 13: 14; 1. Petrova 2: 11) Svi slavni blagoslovi koje naš voljeni Nebeski Otac čuva za crkvu prvorodenaca bit će dani onima koji su vjerno prihvatili „Jaganjca Božjega“ i zaslugu njegove spasonosne krvi.—Efežanima 1: 3-7

Čuvajmo blagdan

Uskoro će se mnogi ponovno okupiti kako bi obilježili Spomendan Isusove smrti kao velikog pashalnog janjeta. Dok i ove godine slavimo blagdan, radujmo se dragocjenoj krvi Isusovoj koja je prolivena za nas i o kojoj će se svijetu svjedočiti u svoje vrijeme. „A Bog mira, koji po krvi vječnoga Saveza od mrtvih izvede velikoga Pastira ovaca, Gospodina našega Isusa, osposobio vas za svako dobro djelo da vršite volju njegovu, činio u nama što je njemu milo, po Isusu Kristu, komu slava u vijeke vjekova. Amen.“—Hebrejima 13: 20-21 ■